

Sygn. akt II PK 245/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko K. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ustalenie istnienia stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 20 marca 2015 r., sygn. akt IV Pa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 120 zł
(sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z 20 marca 2015 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w T. z 18 listopada 2014 r. oddalającego powództwo A. W. przeciwko K. [...] Sp. z o.o. w W. o ustalenie istnienia stosunku pracy od 2 stycznia 2013 r.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył powód w całości. Zarzucono naruszenie art. 22 k.p. oraz art. 140 k.p.

Zdaniem pełnomocnika skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniano powszechnością występowania tzw. „śmiecików” rozumianych jako umowy

podpisywane ze złamaniem obowiązkowych przepisów a prowadzących do pogorszenia warunków zatrudniania po stronie pracownika przy jednoczesnych oszczędnościach i korzyściach po stronie pracodawcy i to występujących szczególnie w branży ochroniarskiej, oraz wzrastającą ilością tego typu umów. Pełnomocnik skarżącego wskazał również na zmianę w orzecznictwie, przywołując wyrok Sądu Okręgowego w Ł. utrzymujący wyrok Sądu Rejonowego podważający kombinację etatu z minimalną pensją w jednej spółce i zlecenia w drugiej w sprawie oznaczonej sygn. akt VII Pa [...] oraz wyrok Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2014 r., III UK 69/14.

Strona pozwana w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, a także o zasądzenie od skarżącego na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność wymaga wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy (por. postanowienie SN z 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274). Oznacza to, że skarżący, powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, musi wskazać, w czym – w jego ocenie – wyraża się „oczywistość” zasadności skargi oraz podać argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie SN z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134).

Uwzględniając powyższe, analizując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, w ocenie Sądu Najwyższego skarga kasacyjna nie zasługuje na przyjęcie. We wniosku nie wskazano oraz nie wykazano kwalifikowanych naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, które uzasadniałyby twierdzenie pełnomocnika skarżącego o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Z wniosku nie

wynika, jakie konkretnie przepisy naruszył Sąd drugiej instancji, co miałoby skutkować wydaniem oczywiście wadliwego rozstrzygnięcia. W tym miejscu należy również podkreślić, że na etapie przedsądu ocenie podlegają tylko wskazane podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, to jest okoliczności wymienione w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a nie podstawy skargi z art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. (por. przykładowo postanowienie SN z 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364). Tym samym, przytoczenie norm prawnych, które zdaniem pełnomocnika skarżącego naruszył Sąd drugiej instancji, wyłącznie w ramach podstaw skargi kasacyjnej nie wystarczało do przyjęcia skargi kasacyjnej ze względu na jej oczywistą zasadność.

Z tych powodów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c., uwzględniając § 11 ust. 1 pkt 1 w zw. § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c.